

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, istimi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 15 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od tetiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

VABILO

na

javni društveni shod

kateri priredi

„Slovensko društvo“ v Ljubljani
v nedeljo dne 15. majnika 1892
točno ob 1/2. uri dopoldne
v vrtnem salonu hotela „Pri Maliči“.

Dnevni red:

1. Predlaganje resolucije zaradi glasovanja nekaterih slovenskih poslancev pri češki ministerski obtožbi. Poroča deželni poslanec g. Ivan Hribar.
2. Dunajske prometne predloge pa vojaško oskrbovalno skladišče in bolnica v Ljubljani. Poroča deželni poslanec in društveni odbor-nik g. dr. K. pl. Bleiweis-Trsteniški.
3. Eventualia.

Gledé na važnost na dnevnem redu stoječih vprašanj prosi se točne in mnogoštevilne udeležbe.

Odbor „Slovenskega društva“.

Še: mestni urad Celjski pa slovenščina.

Razpis ministerstva za notranje stvari z dné 1. aprila, s katerim je, strogo po zakonu, rešilo znano g. Lončarjevo pritožbo, ne daje miru poslancu Celjskega mesta in njegovim somišljenikom. Govorili smo že o jalovi pritožbi, katero so sklenili podati do državnega sodišča, danes pa izpregovorimo nekoliko besed še k interpelaciji v državnem zboru, katero so zaradi omenjene ministerske odločbe stavili dne 3. t. m. dr. Foregger in tovariši njegovi ministerskemu predsedniku. Neče tej gospodi v glavo, da bi res Celjski mestni urad imel nad saboj še kaknega gospodarja, ki ga opozarja, da tudi zanj veljajo državni zakoni. Ministerijalni razpis pravi, da sta v mestni občini Celjski oba, v deželi

navadna jezika, to je nemški in slovenski, običajna. Ako je torej mestni, kot politična oblast prve instance poslušajoči urad Celjski rešil ulogo kake stranke, pisano v slovenskem jeziku, nemški, a ne slovenski, je to prekršenje enakopravnosti v deželi navadnih jezikov, katero zagamčuje član XIX. o splošnih pravicah državljanov z dne 21. decembra 1867. l. Tega pa dr. Foregger in tovariši njegovi nikakor nečejo razumeti. Interpelantje drzneje se imenovati omenjeni član XIX. „mnogo zlorabljen“ in skušajo dokazati, da ga v tem slučaju ni bilo smeti uporabiti ter da se morajo protiviti napačno razumljeni njegovi uporabi. Kakor v svoji pritožbi do državnega sodišča, tako skušajo dokazati tudi v interpelaciji, da v Celji prevladuje prav izdatno nemško prebivalstvo. Ker pa Slovencev ne morejo utajiti, pomagali so si na način, ki jih karakterizuje prav drastično. Od 1577 slovenski govorečih Celjanov, katerih ni moglo eskamotirati zadnje ljudsko štetje, navajajo jih najprvo 700, češ to so taki, ki se ne morejo prištevati stalnemu prebivalstvu Celja. Navajajo namreč „362 vojakov in kakih 400 kaznjencev in inkvizitov tamošnjega okrožnega sodišča, osebe, na katere se ne more ozirati, ker gotovo nikdar ne bodo uradno občevali z mestnim uradom Celjskim“. Taka duhovitost, ki se razodeva iz te statistike, more zrasti samo na dr. Foreggerjevem zelniku! Ne verjeli bi, da je kaj tako nesramnega mogoče, ako bi ne videli tega črno na belem tiskane v št. 124. Graške „Tagespost“. Ostalo bi torej po računu teh smešnih modrijanov še 800 Slovencev v Celji, mej temi mnogo služnikov, vsa duhovščina, lepo število („statistische Anzahl“) 7 odvetnikov, oba notarja z vsemi svojimi uradniki, dalje uradniki slovenskih denarnih zavodov, nekateri obrtniki, uradniki in učitelji ljudske šole v okolici Celjski in del gimnazijske mladeži. A duhovitost interpelantov sega še dalje. Trdijo namreč tudi, da vse tisto slovensko prebivalstvo Celjsko, kar ga je samoupravičenega in takega, da je samostojno zapisalo občevalni jezik, ni rojeno v Celji, nego priseljeno in večinoma ni pristojno v Celje. Tudi to je zlagana trditev, ki je tembolj ostudna, ker prihaja od ljudij, ki so res le „privandrali“ na slo-

venski Spodnji Štajer. Tolažijo se pa interpelantje s tem, da se „to malo slovenskega življa ne dotika nemškega značaja mesta, ker je ves občinski zastop mesta Celje, ki ima svoj statut, zares nemšk“. No, svet že pozna, v čem obstoja nemški značaj nekaterih mest na Slovenskem! In sklicevanje na nemški značaj Celjskega mesta lahko prvi veter v Savinjo odnese, kajti prej ali slej dogodilo se bode tudi v Celji to, kar smo doživeli pri tolicah ponemčenih mestih in trgih po Slovenskem. Ali niso bila celo Ljubljana in vsa mesta po Kranjskem, kjer vender ni bilo nemške narodnosti, ob svojem času na videz isto tako nemška, kakor je zdaj še germanska trdnjava Celjska? Da je prememba Celjskih razmer samó vprašanje časa, to jako dobro čutijo tamošnji Nemci ali bolje rečeno nemškutarji. Iz tega britkega spoznanja izvira njih strastno nasprotovanje vsacemu koraku, kateri utegne biti ugoden narodnemu napredovanju slovenskega prebivalstva.

Da bi slovenski jezik v Celji bil isto tako običajen kakor nemški, zanikavajo interpelanti s tem, da vsak, ki je zmožen napisati slovensko pismo, je jednako zmožen nemškega jezika. S takšno puhlo logiko tudi protežirani Nemec ne more naprej priti, in prav tako ne, če si dr. Foregger prizadeva dokazati, da ministerstvo krivo razume član XIX. in da je ministerski razpis protiven občinski zakonito zajamčeni avtonomiji. Tu pač je najslabejša stran vse interpelacije. Dr. Foregger govori v jako čudnih, da ne rečemo žaljivih izrazih o pravicah, katere daje član XIX. vsem državljanom in beli si glavo, da bi dokazal, kako je razumeti ta član. Nikakor ne gre, pravi, da bi se moral rabiti v uradnih rešilih na vsak način isti jezik, katerega zahteva kak državljan po svoji „trmi“, da urad ne smo postati „vežbališče narodni objestnosti“ in „polje za narodne jezikovne vaje“. Dalje govori — častitega čitatelja prosimo potrpljenja — o raznih jezikih, katerih bi morali večji biti občinski zastopniki in o „malenkostnih narodnih nagajivostih“.

Težko je na vse te drzovitosti resno odgovarjati! Na Štajerskem priznan je poleg nemškega

LISTEK.

„O Velvary, o Velvary!“

Češki spisal Frant. Pravda; poslovenil Ivan Toporiš.

(Konec.)

III.

Omenila sva, da bode čas priporočiti se. Gospa Potůčkova pošlje otroka ven in pravi sladko, laskavo in nekako tožno: „Bog vedi, se li še kaj vidimo!“ „Morda nikdar več“ vzdihne Doubek. „Stara ljubezen ne zgine“ reče ona. „Na to on: „V duši Vas nosim in Vas bodem nosil do smrti.“ Ona: „Jaz Vas tudi.“ On: „Bodite srečna in udajte se osodi.“ Ona zakrije si oči s predpasnikom. On: Vi imate moža in deco, ne pozabite dolžnostij, ki vas vežejo nanje.“

Ona je stala še vedno s zakritim obrazom pred nama. On: Kreptaj Vas Bog in vstrajajte v dobrem, da se bodedo nekoč sešli srečni v nebesih.“

Jaz sem imel že na jeziku „amen“, a ona me je prehitela rekoč: „Želim, da bi Vas mogla češče viditi, to bi mi bilo v uteho in stanovitnost.“ On: „To ni možno.“ Ona: O pač, to je možno.“

On: „Kako neki, prosim Vas?“ Ona: „Dovolite, da Vas fotografujem.“

Taki želji se Doubek ni mogel ustavljati, jaz pa sem se ji ustavil, ko je hotela imeti tudi mojo sliko, češ, da sem zvest prijatelj Doubku in vem o njegovih bližnjih razmerah. Ne, take časti nisem zaslužil in je tudi nisem vsprejel, čeprav mi jo je Potůčkova kar usiljevala.

Doubek dovoli in ona dé na to, da napravi jedno sliko tudi zanj, da se bode mogla izgovoriti, zakaj ga fotografuje. Vzdihnila je, da je mož ljubosumen in, ko je Doubek pravil, da ne vidi rad, da bi morala morda njegovo podobico skrivati, rekla je, da tega ne bode treba, ker si običajno z onih slik, koje so fotografovali, jemlje kopije in da njegovo kopijo obdrži sama, da se bo nad njo radovala vse življenje. Nato gre k možu povedat mu, da je njen prijatelj naročil si sliko in ta pripravi, kar se potrebuje pri tem. Potůčkova opomni še jedenkrat Doubka, naj se ne zareče, da ne bi dal prilike možu k ljubosumnosti. Fotografovala ga je sloučnega na dični ograji in podala zakrito sliko možu, ki je sedel v nekaki kolibi, ki je zaprta od vseh stranij in bila temna, naju pa je peljala v svojo sobo nazaj.

Na to pokaže nama knjigo polno slik, mej

kojimi so bile tudi njene. Na nekaterih bila je sama, na drugih z možem, na nekaterih z otroki. Doubek se je tako zagledal v nje, da sem si nehoté mislil: „Aha, ta hoče jedno imeti.“ Ona je to tudi zapazila in nemotim se, ako menim, da jih je pokazala, da bi se mu po jedni tožilo: Rekla je: „Jaz bodem imela Vas, torej imate tudi Vi pravico imeti mene. Izberite si jedno, na kateri Vam najbolj ugajam.“ Doubek je izbiral; z možem mu ni prijalo, z otroki tudi ne, hotel jo je imeti samo in odločil se je za podobico, na koji je bila najlepši in najmlajši. „Dam Vam jo v okvir, kaj ne, vpraša ga.“

„O, to bi bilo preveč“, zahvaljuje se on, toda ona jo dene vender v okvir ter jo takoj položi v zavitek, da bi jo zvezala skupaj z njegovo sliko, ko jo prinese mož.

Mej tem ogledamo si slike mesta Kysliškega, koje je razprostrla pred nama, češ, da si njeni gostje običajno jedno vzemo seboj v spomin. Izbe- reva naj pa sama: to jo bode zelo veselilo.

Doubek si je izvolil sliko, na koji je bile hiša, kjer stanuje — ona, hočeš nočeš tudi jaz sem moral nekaj vzeti in vzel sem razgled na stari grad v Kylicah.

Zopet naju je vprašala, hočeva li imeti jih v okvirčkih. Jaz nisem maral, Doubek pa ga je

jezika jedino le slovenski jezik kot deželni jezik. Če torej Slovenec v Celji zahteva, da se mu da to, kar mu gre po zakonu, to ni nikaka „trma“ ali „malenkostna narodna nagajivost“, nego jako korenito upravičena zakonita zahteva, katere Slovencem nikakor ni smeti in moči odbiti. Naj torej dr. For-egger in njegovi pristaši interpelujejo ministra kolikor jim drago, naj ga skušajo s tako slabimi razlogi, kakor smo jih navedli, preveriti, da je na- pačno tolmačil član XIX. Slovenec jim te neslane zabave neče kratiti, preverjen pa je, da dru. For-eggerju in tovarišem ministerski predsednik na njih vprašanje: Ali hoče preklicati omenjeno odločbo? — ne bode dal povoljnega odgovora, ker ga jim nikakor dati ne more. Celjski nemški gospodje se bodo že morali privaditi temu, da tudi Slovenec uživa mej njimi svoje pravice. Saj tudi po drugod vladale so dolgo klike, narodnemu prizadevanju sovražne. Ko pa se je predramilo slovensko prebi- valstvo, ko je odločno začelo zahtevati svojih na- rodnih pravic, podrlo se je gospodarstvo teh klik in zavladali so naravni, zdravi odnošaji. Da se bode to prej ali slej zgodilo tudi v Celji, tega smo trdno preverjeni, ker poznamo odločno postopanje tamoš- njih slovenskih rodoljubov. Naj bi jih posnemali povsod posamični rodoljubi in podpirali tako delo- vanje društev, katerim je prva naloga, da pribore slovenskemu ljudstvu po zakonih zajamčene pra- vice. Le z odločnim in vstrajnim delovanjem do- segli bomo povsod boljšo bodočnost.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 8. maja.

Ves ta teden bodo se obravnavale v poslanski zbornici prometne predloge Dunajske. Debata o njih bode, kakor vse kaže, obširna. Celih 12 govornikov upisanih je za predloge. Mej njimi so vsi Dunajski poslanci, na čelu jim dr. Herbst. Proti pred- logam so dozdej priglasi kot govorniki poslanci Kaftan, Gessman, Luegger in princ Alfons Liechtenstein. Da bodo predloge vsprejete z veliko večino je gotovo, vendar konservativni klub ne bode glasoval za vse vladne predloge. V torek pred sejo bode imel o tem plenarno posvetovanje.

Ko bodo rešene Dunajske predloge, prenehajo seje za štiri dni in ta čas bode se najbrže porabil, da se v odboru vrši generalna debata o davčnih predlogih.

Kar se tiče valutnih predlog, naznanja se, da se bodo predložile obema zbornicama še le bo- doči četrtek. Vlada želi, da bi ne prišlo do prvega branja in da bi se predlogi takoj izročili posebnemu odseku. Mej kartelnimi klubi se še obravnava o tem, bode li imel ta odsek 24 ali samo 12 članov.

Jutri dopoldne imela bi biti seja davčnega odseka, da v navzočnosti finančnega ministra prične splošno razpravo o davčnih predlogih. Minister dr. Steinbach pa je naznanil predsedniku odbora, da zaradi skupnih ministerskih posvetovanj o valuti, ki so se pričela danes in bodo trajala nekaj dni, ne bode mogel priti jutri v odborovo sejo. Ker mu je pa do tega, da se udeleži odborovih posvetovanj, prosil je, da se seja odbora odloži, kar se je tudi zgodilo.

Organ Hohenwartovega kluba „Conservative Correspondenz“ piše o utisu, ki ga je prouzročila debata o češkem predlogu, da se obtoži pravosodni minister grof Schönborn. List sicer napada, kakor „Vaterland“ in staročeški listi poslance češkega kraljestva potem pa piše: „Posledica viharja, ki so ga prouzročili oni (t. j. Mladočehi) je, da se le- vica vsled zagovora ministra pravosodja glede Te- pliškega sodišča kaže skoro bolj nezadovoljna nego umirjena, akopram je nje vodja bil ministrov odvetnik. Posebno hvaležni smo Plenerju zato, da se je o tej stvari oglašil še v drugič, da na matematično- jasni način razloži, kako bistveno se razlikujeta nemško-liberalno in ministrovo stališče. Vlada ni vsprejela zahteve levice, da izvede v nemško-libe- ralnem smislu razdelitev sodnih okrajev na Češkem, kakor jih ustanavljajo Dunajske punktacije, tudi če bi dež. zbor kraljestva češkega zavlekel ali celo od- rekel po zakonu potrebno oddajo svojega mnenja. To dokazuje, da se še vedno bistveno strinjajo nazori konservativcev in vlade. Vender pa prosimo pra- vosodnega ministra, da se ne opira na dozdevni uspeh, kakor na kako posebno izjavo zaupanja. Če tudi velika večina poslanske zbornice v njegovem dejanji ni videla podlage za ministrovo obtožbo, vender z druge strani ni majhno število onih glasov, ki mu neso izrazili svojega pritrdila.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. maja.

Češki glasi.

Sedanji vodja staročeške stranke dr. Mattuš govoril je v soboto v nekem društvu o političnem položaji ter rekel mej drugim, da tolmačijo Nemci punktacije vedoma krivo, zlasti v kolikor se tičejo delitve sodnih okrajev. Nemci bi radi to deditev izvršili po etnografskih mejah tako, da bi bilo nem- ško ozemlje Čehom povsem nepristopno. To ne gre. Jezikovnih razmer je moči urediti samo po popolni jezikovni ravnopravnosti, ta ravnopravnost se pa ne da odpraviti po kakšni ministerski naredbi, ampak samo po posebnem zakonu. Vlada ni ravnala ko- rektno, ko je ustanovila sodišče v Teplicah. Da so Mladočehi stavili zatožbeni predlog, je bilo le zato neumestno, ker so morali vedeti, da ne bodo dobili zanj večine. Mattuš upa, da bode češki dež. zbor vedel varovati svoje pravice. Naša politika — rekel je govornik — mora biti v prvi vrsti slovenska, vsem slovanskim narodom moramo pomoči do njih pravic. Danes so v Avstriji samo nekateri narodi ravnopravni. Panslavizem je smešen fantom. Češka politika se mora naslanjati na državno pravo, a če se to uveljavi, potem je obema narodoma na Če- škem zajamčena ravnopravnost. — V Taboru priredili so Mlado- in Staročeši skupno ljudski shod, na katerem je neki staročeški dež. posl. naglašal, potrebo, da se združita obe češki stranki. Zbor je vsprejel tej izjavi primerno resolucijo. — Posl. dr. Julij Gregor izjavil je na volilskem shodu, da mla- dočeški državni poslanci dobre vedo, da jim na Dunaji ni moči ničesar doseči. Po svojih govorih pa upliva na narod, da jim bode mogoče na je- dino zakonitem mestu, v deželaem zboru češkem, doseči to, kar žele doseči. Shod je vsprejel reso- lucijo, v kateri se je izrekla zahvala mladočeškim poslancem za odločno njih postopanje in protest proti ustanovitvi sodišča v Teplicah.

Regulacija valute.

Minoli teden vršila so se na Dunaji posveto- vanja mej načelniki posameznih klubov in mej vlado in sicer zato, da se vidi, kakšnih nazorov so glede dobe, kdaj je lotiti se valutnih predlog, v parla- mentu zastopane frakcije. Pri tej priliki se je zopet pokazalo, da prav za prav nobena stranka ni zato, da se začne že sedaj razprave, a vlada sili na vso moč in — poslanci se bodo udali. Vlada sili vsled mogočnega upliva Ogerske, ki se želi še to jesen pri četvi okoristiti lahkega zlatega goldinarja. Vsi poslanci se pa seveda niso udali vladni želji, tisti namreč, kateri zastopajo interese svojih volilcev, svojega naroda in vse države po svojem prepri- čanju, ne zmenet se za interese madjarske, tisti, kateri niso voljni Ogerski v korist doprinesati ve- likih žrtev, Mladočehi in Dunajski protisemitje. Mladočehi izrekli so se doslej samo principijelno proti nameravani regulaciji, a sodeč po izjavah staročeških listov, moremo trditi, da bodo tudi ti odločno nasprotovali vladnim predlogom. Razen Čehov bodo pa proti regulaciji tudi mnogi nemški konservativci in Dunajski protisemitje. Le-ti sklicali so na dan 19. majnika na Dunaji velik ljudski shod in pozivljajo s posebno okrožnico vse občinske in druge korporacije, naj predlože državnemu zboru posebne proti regulaciji naperjene peticije. Dotični oklic podpisali so razen mnogih nemških državnih in deželnih poslancev ter drugih odličnjakov tudi jugoslovanski poslanci Biankini, Dapar, dr. Gregorec, dr. Luginja, in Spinčić.

Vojnega ministra tirjatve.

Vkupne ministerske konferencije, na katerih se razpravljajo o predlogih za delegacije, še vedno niso končane. Vojni minister Bauer zahteval je tudi letos kakor lansko leto nekaj novih milijonov v vojaške namene. Lani uprla sta se mu finančna ministra še dosti uspešno, letos pa zahteva minister vsaj 4 milijone goldinarjev, dočim hočeta finančna ministra dovoliti samo 1½ milijon. Ker ni moči priti do sporazumljenja, rešila se bode stvar v posebnem ministerskem svetu pod predsedstvom cesarja.

Vnanje države.

Vatikan in Francija.

Zoper republiko naperjeno agitacijo francoske duhovščine obsodil je sv. oče že večkrat, in tudi v zadnji svoji encikliki, a ves njegov trud bil je zaman. Sedaj pisal je papež francoskim kardinalom ostro pismo v zmislu, republiko prijaznem in, kakor se čuje, namerava celo z disciplinarnimi sredstvi prisiliti francoske škofe, da se drže njegove politike. To je francoske monarhiste močno razburilo. Na nekem banketu govorili so o tem pismu in o pa- peževi politiki malo spoštljivo, a monsignor D'Hulst, naslednik škofa Freppela in vodja francoskih kleri- kalcev v parlamentu izrekel se je proti nekemu novinarju uprav radikalno, trdeč, da je papeževa avtoriteta veljavna samo v dogmatičnih rečeh in v tolmačenji temeljnih verskih resnic, da pa v politiki ni nezmotljiv, da tu ne govori „ex cathedra“ in da mu torej nihče ni dolžan poslušnosti.

Italijanska ministerska kriza.

Kralj še vedno ni ukrenil ničesar glede rešitve ministerske krize. Pozval je sicer Crispiaja in Zanar- dellija in se s njima posvetoval, ali ta dva sta po- vsem nemogoča. Vladni politiki služeči listi nagla- šajo sicer, da bode vsako ministerstvo, naj je se- stavi konservativci ali radikalec, Boughi ali Ferrar- ris, držalo se mejnarodnih zavez Italije in ostalo verno trojni zvezi, ali to menda ne bode tako lahko storiti. Da je na krizo uplivala trojna zveza, se ne da tajiti, in da sodijo tudi v Berlinu tako, vidi se iz tega, da se je odpovedal italijanski vele- poslanik v Berlinu grof Taverna.

želel, češ, da bi bile slike, koje bode vzel domov, jednako odičene.

Ko je šla po okvirček, šepetal mi jo: „Vse to obesim ali postavim poleg sebe; Kyslice dam v sredo, midva bodeva na straneh; pač mi ni mogla storiti večjega veselja!“ Vrnila se je z okvirjem, toda namesto jednega prinesla je dva. Mož je Doubkovo sliko dokončal in jo nama kazal bolj zgovoren in uljuden kot pri prihodu. Zadovoljna sva bila z njo, pa je bila tudi res dobro izdelana in da je bila ravno tako velika kot slika Bellidina, to je še bolj ugajalo Amidoru.

Potůček jo je še pobarval in Potůčkova jo je djala v okvir, da bi bila kakor njena. Sumil sem, da je dala možu znamenje, naj se zopet odstrani. Odšel je in ona zavila in povezala je najino blago v papír, koji zavitek je podala potem Doubku rekoč: „Ne smem delati pred možem z Vama računov, da bi ne vedel, kaj vse odnašata.“

Zasmejala se je sladko in Doubek je dejal nekako osupnjeno: „Da imam svojo podobo in po- gled na Kyslice, tega vender ni treba pred njim skrivati, saj to že ve!“

„To seveda ve,“ pritrdila je ona skrivnostno položivši si prst na usta, „toda da imate tudi mojo sliko, tega ne ve, Vi šaljivec Vi!“

„Koliko dolgujem torej?“

„Barvane podobice, kakor jo imate Vi, so pri nas po pet goldinarjev.“

„In pogledi?“

„Po dva.“

„Skupaj torej sedem goldinarjev.“

„Ne, prosim, podobice ste dve.“

„Ah, torej dvanajst.“

„Pa moramo še priracuniti okvirje.“

„Po čim so ti?“

„Po goldinarji.“

„To stori skupaj petnajst goldinarjev, če se ne motim.“

„Da, petnajst, mili Václav.“

Mili Václav izvlekel in otvoril je možnjček ter položil bankovce na mizo, gospa Potůčkova pa je bitela mej tem pripovedovati, da ona računi še na stari denar, ker se še novemu ni privadila. Doubek je to razumel, jaz tudi, del je na mizo 15 gld. 75 kr., jaz pa 2 gld. 10 kr., ker sem imel pogled brez okvirja.

Bila sva odpravljena in ločili smo se. Slovo je bilo nekako hladno, čeprav je šla Bellida z nama celo v vežo, često Amidoru zvesto roko in staro srce poklanjajoč. No temu je bilo tako bridko pri srci, da ni maral ničesar. Srečno sva dospela na

ulico in prva beseda, ki jo je šepnil meni, glasila se je: „Jaz sem dob, ne doubek; prav se mi je zgodilo; le smejaj se mi, če se hočeš!“

No smejal sem se dovolj in on sam potem tudi. Prva in poslednja ljubezen skadila se mu je iz srca in iz glave kakor par, čista in zabavna poezija življenja pa se je ipremenila v umazano sebičnost.

V gostilni moral sem za Doubka plačati, kajti Bellida ga je spravila ob ves denar. Papir je dal nji, otrokom pa srebro in ostalo mu je le nekaj desetičic.

Šalil sem se, da sem tudi jaz precej drago plačal pivo in kruh in prav rad sem poravnal njegov račun v gostilni. Zato mi je pa dal svoj zavitek z vsem, kar je bilo v njem, rekoč, da nehče imeti Amidora niti Bellide, niti pogleda na hišo, v koji stanuje ona.

Vprašam ga li, kdaj pojdeva zopet v Kyslice, začne peti:

„O Velvary, o Velvary!“

Kje so moji tolarji?“

Jaz pa pristavim:

„Jedel, pil sem po kraljevo,

Ljubil marsiktero devo.“

On:

„O Velvary, o Velvary!“

Kje so moji tolarji?“

Dopisi.

Iz Litije dne 7. majnika [Izv. dop.] (Naše pevsko društvo) je kakor čujemo popolnem onemoglo. Že preteklo leto 1891. se je celo jesen pripravljalo za pevsko veselico, ali vse prezgodaj se je izgubila jesen in šele letošnji predpust so nastopili naši, nekdanji vrli pevci na oder. A od tedaj se ne čuje, da bi se še kdaj prikazali. Omeniti mi je, da je naš dosedanji zaslužni pevovodja gospod nadučitelj R. se tudi odpovedal pevovodstvu. Izbrali so si sedaj gg. pevci sami drugega pevovodjo, a pod njegovim vodstvom smo čuli samo jedenkrat zares žalostno petje, pri pogrebu rajnega vrlega narodnjaka Lovra Ture. Dragi čitatelj, pač mi težko veruješ, da more nekdanje slavno pevsko društvo tako opešati, kakor je to društvo opešalo. Ako si bil pred tremi, štirimi leti v Litiji in si čul narodno petje pod pevovodstvom gosp. Capudra, takrat si se gotovo čudil, da se morejo na deželi pevci tako izvežbati. Reklo se je lahko: kar je tu pevec, je jeden hlev pod jednim pastirjem. Sedaj smo pa doživeli žalostne čase. Vse je nasprotno. Podpevovodja, cerkveni organist, imel bi biti hvaležen pevskemu društvu, ki ga tako podpira z najboljšimi pevskimi močmi pri njegovem poslu, je pa največji tajni nasprotnik pevskega društva. Pokazalo se je to nedavno pri pevski veselici. Kaj si podporni udje mislijo, ki jim društvo najmanjše zabave ne privoščijo, to si je lahko misliti. Rad bi s temi svojimi besedami dosegel, da se oživi zopet staro pevsko društvo, katero naj deluje vstrajno kakor nekdanj. Naj sleherni narodnjak se spomni, da je narodno petje prvi buditelj ljubezni do naroda in domovine. Narodnjak.

Domače stvari.

— (Važen shod!) Odbor „Slovenskega društva“ v Ljubljani sklenil je v včerajšnji seji soglasno, da skliče na nedeljo 15. t. m. društveni shod, na katerem naj društvo protestuje zoper glasovanje treh slovenskih državnih poslancev pri predlogu, naj se pravosodni minister obtoži zaradi rušitve zakona. Mi z veseljem pozdravljamo ta korak našega političnega društva, kajti postopanje poslancev: Hobenwarta, Globočnika in Kluna v označeni stvari vzbudilo je v vseh, tudi v najzmernejših narodnih krogih globoko indignacijo. Tej indignaciji dá naj dostojen izraz shod „Slovenskega društva“ in brez dvojbe bo v nedeljo narodno-napredna stranka slovesno protestovala zoper to, da bi svet mišljenje slovenskega naroda in zlasti volilcev imenovanih poslancev identifikoval s postopanjem te čudne politične trojice. Zategadelj pričakujemo tudi udeležbe somišljenikov z dežele; od koder pa se ni lahko udeležiti, od tam naj naši prijatelji pravočasno pismeno naznanijo odboru soglasje z njegovim sklepom. Tu gre za brambo narodne časti in zato naj vsakdo stori svojo dolžnost! — Ljubljanske volilce še posebej opozarjamo na drugo točko dnevnega reda. Odkup vojaškega magacina in bolnice na Dunajski cesti je vitalnega pomena za razvoj našega mesta. Po vsem umestno bo torej, da se slovenskim poslancem naroči, naj le tedaj glasujejo po želji vlade za Dunajsko prometno predlogo, ako se jim bo obljubila izpolnitev slične želje slovenske stolice.

— (Državni poslanec g. Klun) v včerajšnjem „Slovinci“ pobija govorico, kakor bi bil on kriv odpusta prof. Spinčičevega, kajti „storil je zanj vse, kar more sploh tovariš storiti za tovariša“. Mi pravimo: žalostno in pomenljivo dovolj, da sploh more tak sum leteti prav na g. Kluna.

— (Gosp. dr. Gregorič,) bivši občinski svetnik, je v včerajšnjem „Slovinci“ objavil ves spor, ki ga ima z vodstvom mestne hranilnice Ljubljanske. Gledé na njegov govor z dne 18. aprila t. l. pozvalo ga je vodstvo, kakor smo že poročali, naj v 8 dneh navede fakta, iz katerih izvaja strankarsko postopanje mestne hranilnice, sicer bi ravnateljstvo bilo primorano smatrati ga kot možá, ki nepremišljeno ali celo z zlobnim namenom trosi neresnico mej svet. Gosp. dr. Gregorič je ravnateljstvu na to res poslal pismo z dne 25. aprila in čakal potem odgovora, ali v pismu navedeni razlogi zadoščajo ravnateljstvu ali ne. Zahtevani odgovor mu je ravnateljstvo mestne hranilnice dalo 8. t. m. in v njem izjavlja, da mu ne zadoščajo v pismu z dne 25. aprila navedeni razlogi, ker v

njem g. dr. Gregorič niti jednega fakta ne navaja, s katerim bi se dokazalo, da mestna hranilnica Ljubljanska strankarski postopa. — Vse to g. dr. Gregorič sam tako poroča. Zraven tega je napisal nad dva predala besed „v obrambo“ svoje slavne osebe. Kdor ima prav veliko časa, naj čita in nazadnje bode vzkliknil z nami vred: „miserere!“

— (Osebnosti) Tržaškega višjega sodišča predsednik imenoval je računskega oficijala Alojzija Furlana revidentom višjesodnega računskega oddelka, računskega asistenta Jos. Strausa pa računskim oficijalom. — Novoimenovani grški generalni konzul v Trstu, g. Criesis, zadobil je najvišji eksequatur. — Britanskim konzulom za Primorje, Kranjsko in Dalmacijo s sedežem v Trstu imenovan je g. John George Haggard. — Dosedanji poveljnik pomorščakov v Pulji g. Rhard Pogatschnigg imenovan je poveljnikom c. kr. pomorske akademije na Reki. — C. kr. pristav v Konjicah in neaktivni domobranski nadporočnik-avditor g. Filip Kermek imenovan je neaktivnim domobranskim stotnikom-avditorjem.

— (Gospod dr. Bilinski,) predsednik državnih železnic, pride po svojem že naznanjenem inspekcijskem potu v Ljubljano jutrišnji dan.

— (Dolenjski zelenici.) Upravni svet delniškega društva „Dolenjski železnici“ izvolil si je barona Jožefa Schwegla predsednikom in dr. Fr. Lihafrika podpredsednikom. Zgradba oddala se je definitivno firmi Redlich & Berger za že označeno ceno.

— (Ponarejeni petdesetaki.) Opozarjamo občinstvo, naj bode oprezno pri vsprejemanju petdesetakov, ker je nekaj ponarejenih v prometu. Tudi v Ljubljani izdal se je že tak denar. V nedeljo kupil je namreč nepoznan človek pri trgovci g. Preglji hlače in telovnik za 13 gld. in plačal blago s petdesetakom. G. Pregelj je pozneje zapazil, da je skupljeni petdesetak ponarejen in ga je izročil mestni policiji. Papir ponarejenih petdesetakov je bolj mehak kakor pri pristnih, barva tiska je veliko svetlejša, sicer se pa ponarejeni denar po dnevi še dosti lahko spozna, po noči pa težje. Policiji izročeni bankovec ima serijo D 52, št. 300 222, na kar naj pazi vsakdo, kajti pri ponarejenem denarju je na vsakem komadu navadno jedna ter ista serija in ista številka natisnjena.

— (Občini zbor okrajne bolniške blagajnice Ljubljanske) vršil se je predvčerajšnjim v magistratni dvorani. Udeležba je bila jako skromna, delodajalcev je bilo navzočih le petero, delojemalcev pa dvanajstero. Obrtno oblastvo je zastopal magistratni tajnik gospod Šešek. Blagajnični načelnik g. Weber pozdravil je navzočnike, poročal o delovanju odbora v minošem letu in zahvalil vse člane upravnega in nadzorovalnega odseka ter razsodišča, kakor tudi blagajnične zdravnike dr. Illnerja in dr. Zupanca ter odstopivšega dr. Drča. Isto tako izrekel je zahvalo tudi magistratnemu tajniku g. Šešku za njega skrbnost za prospeh blagajnice. Predloženi računski zaključek kaže za l. 1891. dohodkov 19.352 gld. 37 kr., troškov pa 12.900 gld. 33 kr. Upravni troški znašajo 2515 gld. 56 kr. drugi troški 268 gld. 58 kr., ponujenih pa je bilo blagajniških denarjev 1663 gld. 72 kr. Reservni sklad znaša 1473 gld. 46 kr., končnega prebitka koncem l. 1891. je potem takem 352 gld. 13 kr., a v skupno imetje se je v primeri s prejšnjim letom pomnožilo za 1805 gld. 73 kr. — Blagajnik g. Branke prečital je na to statistične podatke o delovanju blagajnice l. 1891. Članov bilo je v tej dobi 2543, bolnikov pa 1830. Po nasvetu g. Trdine, ki je nadzoroval poslovanje blagajništvu in je našel vedno v najlepšem redu, podeli se upravnemu odboru absolutorij in izreče se mu zahvala na uspešnem in vestnem delovanju. Pri volitvah izvoljeni so bili v upravni odbor vsi dosedanji člani, v nadzorovalni odbor od delodajalcev g. J. Žitnik oziroma g. Tuma, od delojemalcev pa gg.: Fran Breskvar, I. Dražil, Gregor Trdina, in I. Benda. V razsodišče volili so delodajalci gg. Frana Doberleta in F. Kaiserja, delojemalci pa gg. Grablovca, Kordeliča in Karla Tekavca. — G. Stransky stavi na to nasvet, naj se odcepi Ljubljanska okrajna bolniška blagajna od Tržaške, ker so tam povsem druge razmere. Predlog se vsprejme in naroči se odboru da stori vse, v njega izvršitev potrebne korake. Zbor poviša nadalje blagajništvu služabniku Črnetu plačo

za 60 gld. Na predlog g. Stranskega izvoli se še poseben odbor šestih članov (gg.: Tuma, Kaiser, Grablovca, Benda, Kordelič in Lenče), kateremu odboru je naloga prenameniti blagajnična pravila. Na to se je sklenilo zborovanje.

— (Slepar.) Človek, ki je oddal vizitnico „Georg Stigler, Ingenieur“ prišel je k gostilničarju „Pri Maliči“ in ga prosil 100 gld., češ, da jih nujno potrebuje in v kratkem vrne. Popihal pa jo je s stotakom, da ga ni več videti.

— (Zadruga fijačkarjev Ljubljanskih) ima jutri, 11. t. m., ob 3. uri popoldne svoj ustanovni občni zbor v magistratni dvorani. Volitve bodo v zadrugo starešinstvo, kateremu je začasni načelnik bil doslej gospod Janez Turk.

— (Obrte odpovedali) so meseca aprila t. l. sledeči obrtniki: Helena Pengov, branjarijo; Marija Kokalj, štantno trgovino; Miha Hendler, lasničarski obrt; Uršula Goršič, trgovino s kislim zeljem; Fran Šešek, gostilničarski obrt; Marija Jevnikar, prodaja ovočja in Josip Nered, krojaški obrt.

— (Včerajšnji mesečni semenj) v Ljubljani bil je glede na to, da je bil pred kratkim veliki semenj, še precej dobro in dosti številneje obiskan, kakor lansko leto. Prignalo se je 254 konj, 174 volov, 149 krav in 49 telet, skupaj torej 671 glav. Kupčija je bila pri goveji živini srednja, konji pa so se bolje prodajali, ker so bili došli laški kupci v prejšnjem številu.

— (Ogenj.) Včeraj popoldne ob 1/2 2. uri nastal je v Zalogu pri Postojni v hiši Jožeta Gužina, hiš. št. 35 ogenj na neznan način. Oddelek Postojnskega prostovolnega gasilnega društva prihitel je takoj s 25 možmi in dvema brizgalnima, ter ogenj omejil le na gorečo hišo, dasiravno so bile v bližini 4 s slamo krite hiše. Škoda znaša 350 gld. Pogorelec bil je zavarovan za 200 gld.

— (Novo vojašnico za domobrance v Celji) bodo začeli graditi še ta mesec. C. kr. domobrantsko ministerstvo potrdilo je namreč projekt mestne občine Celjske in predložene načrte.

— (Od južne železnice.) Vodstvo za vozove južne železnice, ki je bilo dozdej v Mariboru, premeščeno je bilo z dnem 1. t. m. v Gradec.

— (Cesarjevič-Rudolfovo sadjerejsko društvo za Spodnji Štajer) bode zborovalo v nedeljo 15. t. m. v Št. Jurji ob južni železnici pri „Cestnem“. Vspored: 1. Poročilo ravnatelja. 2. Volitev predsedništva. 3. Predavanje potovalnega učitelja g. Bele-ta o cepljenji trt. 4. Nasveti.

— (Akademično društvo „Triglav“ v Gradci) priredi v sredo, dne 11. maja t. l., svoje I. redno javno zborovanje s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Vsprejem novih udov. 3. Poročilo odbora: a) predsednikovo, b) tajnikovo, c) blagajnikovo, d) knjižničarjevo, d) gospodarjevo. 4. Volitev predsednika. 5. Volitev odbora. 6. Volitev revizorjev. 7. Pogovor o izletu. 8. Slučajnosti. Lokal: Zum wilden Mann — Jakominigasse Nr. 3. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

Odbor.

— (Obrtno-nadaljevalna risarska šola v Nabrežini) zaključila je svoj prvi tečaj dne 3. aprila s povoljnim uspehom. Redni pouk začel se bode zopet dne 1. septembra. Upisovanja pa bode vsprejemalo vodstvo že od 15. avgusta naprej.

— (Pokončna pisava.) V c. kr. deški nemški ljudski šoli v Trstu uvedli so bili za poskušnjo pokončno pisavo. Uspeh je bil tako ugoden, da je namestništvo zaukazalo uvesti pokončno pisavo v vseh razredih c. kr. ljudskih šol Tržaških.

— (Tržaški anarhisti.) Tržaško redarstvo zaprlo je nekega Miani-ja, italijanskega državljana in znanega anarhista, beneška policija pa nekega rojenega Tržacana imenom Rovigo, kateri je poznat kot iskren prijatelj francoskega anarhista Pini-ja.

— (Burja v Trstu.) Tudi v Trstu ni vreme nič bolje nego pri nas. Zadnje dni bilo je jako pusto in deževno potem pa je razsajala burja, prav kakor v največji zimi, da je človek v blaženem maji začel želeči po topli zakujeni peči. Od l. 1853 ni nobeno leto toliko deževalo v aprilu kakor letos.

— (Slavni elektrotehnik Nikola Tesla,) bivši sotrudnik Edisonov, rodod Hrvat, mudil se je nekoliko dni v Zagrebu, kjer nameravajo uvesti električno razsvetljavo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. maja. Po „Fremdenblattu“ bodo se delegacije sklicale baje v drugi polovici septembra.

Praga 9. maja. Mestni zastopniki vsprejeli soglasno v obliki peticije do deželne odbora sklenjeni protest proti razpisu pravosodnega ministra z dne 22. aprila.

Rim 9. maja. Kralj imel danes zjutraj pogovor z Zanardellijem, popoldne s predsednikom senata, zvečer pa s predsednikom poslanske zbornice. Vzdržuje se vest, da je Giolitti prevzel nalogo sestaviti nov kabinet.

Sofija 9. maja. Po sklepu ministerskega sveta dal je Stambulov kot minister notranjih stvari vsem kapitanom bolgarskih pristanišč ob Dunavu ukaz, da se parobrodi Gagarinove družbe ne smejo ustavljati v teh pristaniščih.

Budimpešta 10. maja. Poslanska zbornica sklenila po predlogu ministerskega predsednika, da se Baros pokoplje na državne stroške. Zbornica udeleži se korporativno in mu skaže zadnje časti.

Pariz 10. maja. Restavrater Very umrl.

Carigrad 10. maja. Umora Vulkovića obtožena Merdjan in Kristo kriva spoznana in na smrt obsojena. Nacum in Nikola Tufekdžijev kot prouzročitelja obsojena in contumaciam na 15letno posilno aelo.

Razne vesti.

* (Sokolska slavnost v Lvovu) O binkoštih praznoval bode „Sokol“ v Lvovu svojo 25letnico. K tej slavnosti pozvana so vsa slovanska sokolska društva. Maogobrojno se bodo odzvali češki Sokoli, ki prirede posebni vlak v Lvov in se bodo udeležili tudi javne telovadbe. Poljska sokolska društva se bodo vsa podala o binkošti v Lvov ter pozdravila tam ostale slovanske sokolske brate.

* (Neuljudnost poštnih uradnic.) Angleški generalni poštni vodja Sir James Ferguson izdal je okrožnico uradnicam Londonskih pošt, v kateri naznanja dotičnim damam, da dohajajo vedne pritožbe zaradi njih neuljudnosti radi česa pozivlje dame uljudno a energično, da se potrudijo biti bolj prijazne proti občinstvu, ker bi sicer utegnili zavladati splošna misel, da ženske niso sposobne za službovanje pri javnih uradib. Omeniti je, da razglas izrecno poudarja, da so proti moškim uradnikom jednake pritožbe prav redke in je skoro videti, da je neuljudnost specifična lastnost angleških ženskih uradnikov.

* (Ljubeznjiva morilka.) V Soigniesu na Francoskem otrovala je 25letno dekle svoja dva brata, stara 7 do 10 let. Dala jima je uspalni napoj, da bi ne motila bolne matere, a dečka se niata več probudila.

* (V severno Ameriko) došlo je v preteklem tednu samo skozi Novjork 13177 potnikov, od teh 4538 skozi Hamburg, 2351 skozi Bremen in ostalih 6288 skozi vse druge luke. Najhitreje vozeči parnik bil je Hamburški „Normania“ z 1162 potniki, ker je preplul veliki ocean v 6 dneh in 13 urah.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštne povzetji razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. 1 (42-7)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stojl

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

8. maja: Alojz Strauss, krojačev sin, 1 leto, Streliške ulice št. 11, davica.

V deželni bolnici:

5. maja: Meta Vidmar, mizarjeva žena, 53 let, kap.
6. maja: Helena Kramar, gostija, 49 let, srčna hiba.
— Anton Pucelj, črevljar, 33 let, jetika.
7. maja: Marija Leben, delavka, 53 let, jetika. — Blaž Velkoverh, delavec, 38 let, jetika.
8. maja: Jožef Pogačnik, kajzar, 79 let, anthrase sepsis.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
9. maja	7. zjutraj	735.4 mm.	8.8° C	sl. szh.	obl.	1.40 mm.
	2. popol.	733.4 mm.	18.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	733.9 mm.	12.2° C	sl. vzh.	obl.	dežja

Srednja temperatura 13.2°, za 0.4° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. maja 1892.

	Bankovcev v prometu	410,315.000 gld. (—)	1,577.000 gld. (—)
Zaklad v gotovini	245,455.000 „ (—)	135.000 „ (—)	
Portfelj	158,316.000 „ (+)	6,978.000 „ (+)	
Lombard	23,725.000 „ (+)	559.000 „ (+)	
Davka prosta ban-			
kovna rezerva	41,459.000 „ (+)	1,687.000 „ (+)	

Dunajska borza

dné 10. maja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	95.35	—	95.50
Srebrna renta	94.90	—	95. —
Zlata renta	111.25	—	111.25
5% marcna renta	101.45	—	101.25
Akcije narodne banke	987. —	—	988. —
Kreditne akcije	316.25	—	317.50
London	119.75	—	119.70
Srebro	—	—	—
Napol.	9.50 1/2	—	9.50 1/2
C. kr. cekini	5.64	—	5.64
Nemške marke	58.57 1/2	—	58.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140	gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	184	50 „
Ogerska zlata renta 4%	—	109	50 „
Ogerska papirna renta 5%	—	100	75 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	— „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	— „
Kreditne srečke	100 gld.	187	— „
Rudolfove srečke	10 „	22	— „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	149	25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	241	— „

Vsem prijateljem in znancem naznanjamo žalostno vest, da je Bogu vsegamogočnemu dopadlo, gospoda

Ignacija Müller-ja

c. kr. davčnega kontrolorja v p.

danes 8. maja 1892 ob 5. uri popoldne, po dolgi in mučni bolezni, previdenega a sv. zakramenti za umirajoče, v 58. letu svoje dōbe, v boljšo večnost poklicati.

Ranjki priporoča se v blag spomin.

(520)

Žalujoči ostali.

Malinov sirup.

Kuhan s soparom iz dišečih gorskih malin, napravljen natančno po avstrijskem pripravljaju zdravil, ima najlepši duh in naravno lepo barvo. Steklenica z 1 kg. sirupa 65 kr., iztehtan od 5 kg. višje a kg. 55 kr. Mala steklenica 35 kr.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59-8)

Tehtnica - mostovnica (Brückenwage)

pisalnik in plačilna miza s kamnito ploščo, nadalje 300 štirirajskih sežnjev stavbišča v Travniških ulicah, prav blizu južnega kolodvora, z zidano ograjo, je takoj in po ceni na prodaj.

Več je izvedeti pri lastniku

(485-3) **Poljske ulice št. 11.**

Po visoki c. kr. deželni vladi koncesionovano

Tečaj
za pouk o pri-
krojevanji
pričenejajo:
za dame
1. dan,
za moške krojače
15. dan
vsacega meseca.

Udeleženci
dobé
veljavna spri-
čevala.

Natančneje
pojasnila daje:
Vodja učilnice
M. KUNC.

krojaško - obrtno učilišče

(1) v Ljubljani, Gospodske ulice št. 7. (517)

Dolenjske Toplice.

Topliške kopeli na Dolenjskem odprle se bodo

(519-1)

dne 15. maja.

Vodna toplota je 30° R. V basen I. upeljala se je po novem vodovodu pitna voda in naredila prva kopel (douche). — Pošta prihaja iz Rudolfovega dvakrat na dan, porabi se torej lahko pošta iz Ljubljane, Litije, Vidma in Krškega. — Za dobro postrežbo, dobra dolenjska vina in izvrstno kuhinjo je vse kar najbolje preskrbljeno.

Kulovic.

Hrube mliti

5
minut
variti

Kathreiner'ovi tovarni na sladovni kavi

Berlin - Mnichov - Viden

Zdravi

Najlepši prisada ku kavi

Kathreiner'ova

Kneipp'ova Sladovna kava.

Jedina sladovna kava s chuti a vuni pravé zrnkové kavy.

Restorana, pouze v púrodních baticích a hořejší ochranou známku.

K dostání ve všech obchodech koloniálních a drogami.

(416-7)

V najem

se oddasta o sv. Mihaelu 1892

dve lepi, veliki, suhi, v mestu ležeči kleti

posebno pripravi za hranitev specerijskega blaga, vina itd., ker od blaga v njiju shranjenega ni plačati užitnine.

(518-1)

Več je izvedeti v upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Sezona od 1. aprila do konca oktobra.

Do 1. junija in od 1. septembra je tarif za stanovanja znižan za 25 odstotkov.

Zdravišče

Krapina-Toplice

na Hrvatskem

oddaljeno od postaje „Zabok Krapina-Toplice“ vožno uro, izredno močne 30 do 35° R tople akrototerme eminentne zdravilnosti zoper protin, revma v mišicah in členih in njih nasledkov, zoper ischias, nevralgije, kožne bolezni in rane, zoper kronični morbus-brigitis, otrpnenja l. t. d. Velike basinske, polne in separatne mramorne ter douche kopeli, izvrstno urejene sudarije (pótne sobe), Masaža, elektrika, švedska zdravilna gimnastika. Vsak modern komfort. Jako dobre restavracije in zmerne cene. Zdraviška godba, velike senenatne promenade. Od 1. maja vsakdanja poštna zveza z Zabokom in Poličanom.

(418-5)

Kopališčni zdravnik: Dr. Josip Weingerl.